

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 47

гр. София, 06.01.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав, в закрито заседание на 06.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: [име]

като разгледа дело номер 7164 по описа за 2013 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [име] от гр.София срещу КОНСТАТИВЕН ПРОТОКОЛ от 21.05.2013г. на Инспектората при ВСС, постановен по реда на чл. 60а, ал.4 от ЗСВ, с който по заявлението за обезщетение за забавено гр.дело № [номер] /2004г. на СРС, има констатация, че е извън 6-месечния срок, считано от крайния акт решение №311 от 03.07.2012г. на ВКС по гр.дело [номер] от 2011г..

Ищецът иска да се отмени протокола като незаконосъобразен, като претендира неимуществени вреди в размер на 1000лв., считано от времето за забавяне на разглеждането на гр.дело № [номер] /2004г. на СРС за всяка година от 2004г. до 2013г..

Становището на ответника е, че КА не е ИАА и жалбата е недопустима. Твърди, че за да е ИАА, трябва да е акт на индивидуален, а не на колективен орган. Визира, че не е властническо волеизявление, а помощен документ. Позовава се на определение №10563 от 11.07.2013г. на ВАС по адм.дело №9171 по описа на съда за 2013г. I о..

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Констативният протокол е постановен по реда на Глава III а „Разглеждане на заявление срещу нарушаване правото на разглеждане и решаване на делата в разумен срок” на ЗСВ. Видно от чл.60, ал.1 от ЗСВ – на разглеждане подлежат заявленията на граждани и юридически лица срещу актове, действия или бездействия на органите на съдебната власт, с които се нарушава правото им на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, като същите следва да се попадат в 6-месечен срок от приключване на съответното производство с окончателен акт чрез

Инспектората към Висшия съдебен съвет **до министъра на правосъдието.**

Следователно - целта на депозиране на заявлението чрез ИВСС е да извърши по чл.60в, ал.1 от ЗСВ, освен проверка по допустимост /вкл.за срока от 6м./ и да се даде становище по фактите, като се съставя по чл.60г от ЗСВ, който се изплаща незабавно на министъра и не се съобщава на молителя.

Министърът на правосъдието по чл.60е, ал.1 от ЗСВ или отхвърля заявлението, или по ал.2 при основателността определя размер на обезщетение и предлага сключване на споразумение.

СЪДЪТ констатира, доколкото настоящето производство е разделено от адм.дело №7135/2013г. по описа на АССГ с определение №5140 от 19.07.2013г. л. 46, че има и отговор на МП – писмо изх.№94-П-81 от 04.06.2013г. на Директора на Дирекция „Процесуално представителство“ МП, което е предмет на посоченото дело. Отделно със същият предмет, като настоящето, е дело №7432/2013г. видно от удостоверение на л.50.

Следователно –протоколът е задължителен документ, който съпътства заявлението на лицето по реда на глава III а, но същият е част от производството, което завършва или със споразумение, или с отказ да се уважи заявлението. Нито един от **двата акта, с който завършва производството - не е ИАА** и не подлежи на самостоятелно оспорване, тъй за лицето е открит пътя след като в административна процедура не е постигнато споразумение – да защити правата си по чл.2 от ЗОДОВ. С разпоредбите на чл. 2б, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 от ЗОДОВ се изключва съдебният контрол по реда на АПК от административния съд- в този смисъл определение № 10563 от 11.07.2013 г. на ВАС по адм. д. № 9171/2013 г., I о..

Следователно от аргумент на по-силното основание и междинният акт в това производство, какъвто се явява протоколът– не е ИАА. От друга страна този извод следва и от съдържанието на протокола, който не се съобщава на заявителя, тъй като се изготвя, за да улесни министъра и да послужи за неговата преценка. Включително, когато срокът не е спазен –с протокола се дава становище, без самият ИВСС да връща заявлението, тъй като актът, по заявлението следва да е на министъра. Отделно от становището –може министърът да приеме друго т.е. може в протокола да има констатация за конкретни забавени действия на съда, а министърът да не възприеме това или да приеме, че се дължат на поведението на процесуалния представител на страната. Следователно – протоколът не е ИАА, който може да се обжалва или въз основа на който могат да се претендират вреди по

